

שושנה קירש

ויקי נתן

דגים

שעות היתה מתבוננת בדגים
פעם היו מרגיעים אותה
ופעם מדאיגים
שוחים במסלול קבוע
בלי מוצא אל הים
זה עוד יהרג אותה
ויהרג גם אותם
שעות קשות היא עוברת
שעות קשות
צריך לעשות נסיון היא אומרת
למצא לה פתרון
אפלו שאין הגיון היא אומרת
ישנו פתרון
דגים קטנים ומסכנים
איזה יפי כמה צבעים
פעם מרגיעים אותה
ופעם מדאיגים

אין עננים הלילה

אין עננים הלילה
הם כלם בראשי
ואיזה סכוי יש לי
כשאתה קושר כך את ידי
חשבתני ששני אנשים מפחדים
מבטלים האחד את השני

מתוך ספר שירים חדש
העומד לראות אור:
"ערכת פרידה"

טניס

עיניך גדולות נוצצות כזיתים שחורים בשמן.
באישוניך החיוך הנסתר מהבהב כגביש בשמש.
בקר-בקר אתה מוכר צמחים קסומים
ותבלינים מסתוריים. ואני קונה,
מפני שבכל בקר אני מחפשת סבה
לשחק אתך
טניס.
אך במקום כדורים
שולחת אני מלים,
טללי רמז.
מלים שנולדו בנדודי שנה,
מפסלות בלבי מזעקה ושתיקה.
כל מלה – מטען רגש.
אני שולחת אותן ורואה
איך הסבל והתקנה
נופלים
לרגליך כדור המדבר.
ואתה
עומד ביניהם ללא תגובה.
רק עיניך השחורות הגדולות נוצצות
כזיתים בשמן,
בחיוך מסתר.